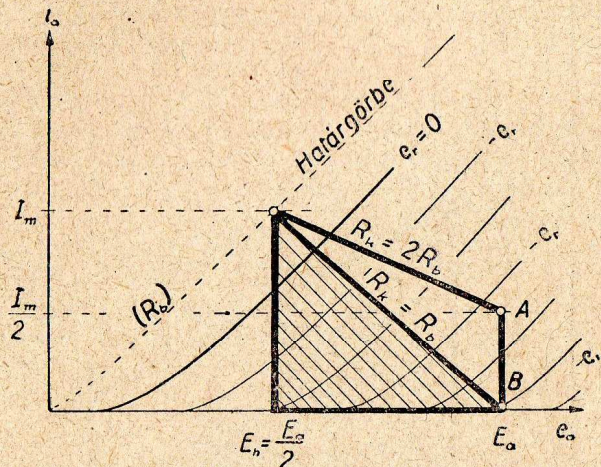

közötti egyenes hajlásszöge megadja A munkapont esetén az illesztő ellenállást.

B munkapontnál a kivezérelhető áram I_{max} , A munkapontnál, mivel az áram ennek csak a fele, azonos anódfeszültségénél, a B munkapontú erősítőt félakkora ellenállással kell illeszteni, mint az A munkapontút.

Az ábrából az is látható, hogy a teljes anódfeszültséget nem lehet kivezérelni. Marad egy feszültség, amit nevezünk talán E_n , holt feszültségnek, ez a hasznos váltóteljesítmény leadásában nem

83. ábra. Trióda anódfeszültség jellemgörbéje. A határgörbe a 0 rácfszfűltség közelében van.

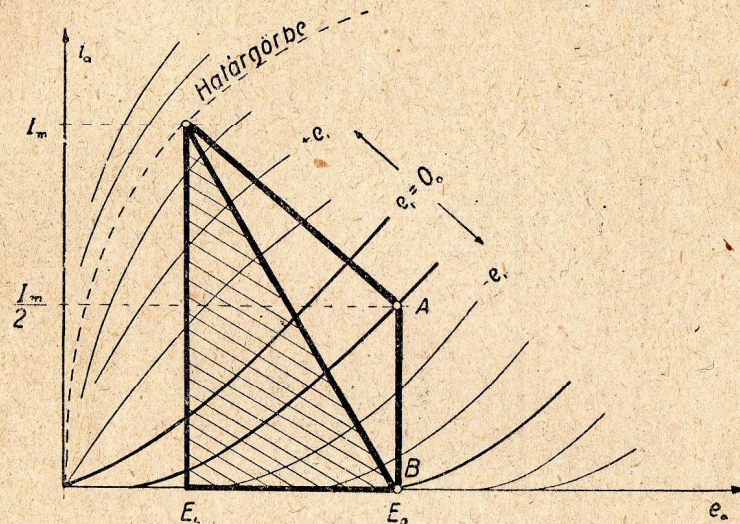
vesz részt. A cső hatásfoka annál jobb, minél kisebb a holtfeszűltség, a legnagyobb anódfeszűltséghez képest.

Triódnál általában a határgörbe az $E_r = 0$ rácfszfűltség görbével esik egybe, vagy ennek közelében van, néhány volttal arrébb, a pozitív rácfszfűltség görbén. A 83. ábra ilyen esetet szemléltet. Ismételjűk a háromszög felső csűcsa (I_{max}) a legnagyobb anóráram a határgörbén van, A munkapontnál a nyugalmi anóráram az I_{max} fele.

Figyeljűk meg az ábrát. A határgörbe a többi csűkarakterisztikával párhuzamos. A csűkarakterisztika hajlásszűge a csű R_b ellenállását jelenti. Az ábrán rajzolt különleges esetben a kivezérelhető anódfeszűltség a legnagyobb anódfeszűltségnek a fele. Ha a triódnánk ilyen (mert sok trióda valóban ilyen), B munkapontnál

az illesztű ellenállás, R_k egyenlű a csű belsű ellenállásával, A munkapontnál pedig az illesztű ellenállás a belsű ellenállás kétszerese. Hangsűlyozzuk, hogy ez az egyetlen eset, amikor a belsű ellenállásból az illesztű ellenállást számítani lehet. Minden más esetben az illesztű ellenállás teljesen független a belsű ellenállástól.

A 84. ábra más triódat mutat. Olyat, melynél az anódfeszűltség karakterisztikák csak nagyobb pozitív rácfszfűltsűgeknél sűrűsűdnek össze. Itt a határgörbe a pozitív rácfszfűltsűgek közé esik.

84. ábra. Rácűáramos vezűrlűsre készűlt csű.

A csűvet a határgörbűig lehet kivezérelni, sűksűges azonban egyrűsrűl, hogy a rácű, a nagyobb rácűáramok hatására se melegedjűk túl, másrűsrűl, hogy a vezűrlűfokozat a sűksűges rácűáramot számottevű torzítás nűlkűl tudja leadni.

Kűsűbb reámutatunk arra, hogy a vezűrlű teljesítműny torzításmentes leadása szempontjából elűnyűsebb, ha lemondunk a csűkarakterisztika negatív rűsrűrűl. Használunk tehát olyan triódat is, melynél nem adunk elűfeszűltsűget s a teljes kivezűrlűs a rácűfszfűltség karakterisztika pozitív rűsrűbe esik. Ilyen, igen kis áthatásű triódat mutat be a 85. ábra.

Pentódnánk a határgörbű általában összeesik az $e_r = 0$ jellemgűrbűvel. A pentóda jellemgűrbűi pozitív rácűfszfűltsűgnél aránytalanul zsűfolódnak. A 85. ábrán bemutatott kis áthatásű trióda karakterisztikával a pentóda karakterisztika azonos. A 85. ábra